

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Dag allemaal,

Zoals we allemaal weten als ex-JG bestaat er in de leer van de JG verschil in de bestemming van gelovigen na het oordeel. Men heeft "een aardse hoop" of een "hemelse hoop"/"hemelse roeping".

Is er volgens de bijbel echt een tweedeling van gelovigen met als gevolg een verschillende bestemming bij het oordeel?

Wat zijn de "voors" en/of de "tegens" volgens jullie? Zijn daar gegevens in tekstvorm voor?

Ik geloof ook niet in het eeuwige leven alleen, maar ook in wat Jezus zegt in Mat. 25:34, nl. dat gelovigen allen tezamen bij het oordeel door Jezus "het koningschap/koninkrijk wat sedert de grondlegging der mensenwereld voor hen is bereid", zullen ontvangen.

Dat is niet hetzelfde koningschap wat Jezus in Mat. 19:28 en Lukas 22:28-30 sluit met zijn discipelen. Daar gaat het over het "op tronen zitten om het stammen Israëls te oordelen", dus dat is m.i. op de oordeelsdag, genoemd in Op. 20:4 en 6 en 11-15, net als dat Jezus dat zegt over de inwoners van Ninevé en de koningin van het zuiden die mét het geslacht waarin Jezus leefde zouden opstaan en het VERoordelen (Mat. 12:41-42) net als het oordeel van de discipelen in Mat. 19:28 en Lukas 22:28-30, en wat Jezus zegt in Op. 2:26-27 en 3:21. Paulus dat ook zegt in 1 Kor. 6:2-3, nl. dat gelovigen de ongelovigen oordelen.

Er is maar één laatste dag, één definitieve oordeelsdag waarop alles tot z'n doel komt en iedere gelovige dezelfde erfenis ontvangt zoals wat in Mat. 25:34 staat.

Gedurende het leven als christen zal men willen doen wat in de gelijkenissen van de ponden, talenten, de gelijkenis van het huis van de Heer staat, waarin ieder waakzaam moet zijn wat betreft de terugkomst van de Heer en waarin/waarbij ieder een taak/werk heeft om die beleidvol en getrouw, in afwachting van de terugkomst van de Heer, te doen, waarna de beloning, nl. de aanstelling over al de andere bezittingen van de Heer, volgt.

Daar is nog ontzettend veel meer over te zeggen, maar dat zou te ver voeren.

In ieder geval is het voor mij duidelijk dat de roeping die beschreven wordt zowel in het OT als in het NT een roeping door God is vanuit de hemel, en niet een roeping om naar de hemel te komen. Abraham is nooit de hemel beloofd, en ook de erfgenamen van de vervulling van de belofte aan Abraham is nooit de hemel

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

als woonstede belooft, maar een nieuwe schepping die door vernieuwing nieuw is zoals een mens nog nooit heeft aanschouwd.

Voor wat het waard is,

Ik zie in het NT dat wat de uitverkorenen in de stad Jeruzalem betreft tijdens de belegering door de Romeinen, dat voor hén de dagen der verdrukking werden ingekort om hen de gelegenheid te geven te ontsnappen tijdens de korte periode dat de Romeinen zich plotseling terugtrokken van hun belegering, waardoor de uitverkorenen de gelegenheid kregen om weg te vluchten uit Jeruzalem.

Verder zie ik dat gelovigen door veel verdrukking heen het koninkrijk/koningschap wat ze van God ontvangen (Mat. 25:34) moeten binnengaan (Hand. 14:22).

En dan is er nog "de grote verdrukking" uit Op. 7:13-14, naar mijn idee een langdurige verdrukking gedurende het leven van gelovigen, ook het lijden ter wille van Christus van gelovigen gedurende hun leven als gelovigen, zoals ik al aanhaalde in Hand. 14:22, maar ook Rom. 8:17 waar over het lijden van de gelovigen wordt gesproken, net als in Filip. 1:29.

Het Joodse geslacht waarin Jezus leefde in Israël zou inderdaad verdrukking meemaken van de Romeinen. Of dat dezelfde "grote verdrukking" is als die in Op. 7:13-14 waag ik te betwijfelen, hoewel ik ook geloof dat het verdrukken van de uitverkorenen uit Israël bestaande uit het symbolische getal 144.000 daarvan een onderdeel is, maar niet dat het dat alleen is.

De twee getuigen die getuigen tegen de stad Jeruzalem (een symbool voor het gehele volk Israël in die dagen dat de twee getuigen in zak en as profeteren, een bewijs dat het een aanklacht tegen Jeruzalem en haar afvallige godsdienst was, en een oordeelsboodschap), lijken op Mozes en Elia.

De profeet groter dan Mozes (Jezus) en de aankondiging in Mal. 4:5-6 dat "Elia" zou komen vóór de grote en geduchte dag des Heren, zijn kennelijk bij Op. 11 bij de twee getuigen betrokken. Jezus zegt dat Johannes de Doper "Elia" was, en dat heeft m.i. dan ook te maken met wat er in Op. 11 over de twee getuigen wordt gezegd (Mozes en Elia in het voorbeeld en Jezus en Johannes de Doper in het tegenbeeld, maar ook Jezus als de profeet die door Mozes was voorzien, en Elia die zoals ook Johannes de Doper de grootste profeten waren in Israël zoals in Mat. 11:13-14 staat)), naast het feit dat voordat Jezus overgeleverd en gedood zou worden in de omgeving van Jeruzalem (buiten de stad op de Schedelplaats) zowel Mozes als Elia verschenen op de berg waar zij spraken met Jezus over wat er met Jezus in Jeruzalem zou gebeuren (Lukas 9:28-31).

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Beiden, zowel Johannes de Doper als Jezus, werden vermoord, net als de twee profeten in Op. 11, beiden werden gerechtvaardigd en stonden als het ware op uit de dood waardoor hun boodschap waar en juist bleek te zijn. Jezus is in letterlijke zin opgevaren naar de hemel en de naam van Johannes de Doper staat voor altijd in de hemel opgeschreven met de verzekering dat hij gerechtvaardigd is en zijn beloning zal ontvangen.

Het opklimmen in de hemel is in dit geval voor mij symbolisch en laat zien dat de boodschap van hen een ware boodschap was die in vervulling ging. Hun boodschap was een gerechtvaardigde boodschap, en God was het er mee eens.

Maar ik ben er nog niet over uit hoe ik het geheel verder moet bezien wat deze twee getuigen betreft en hun "opklimmen naar de hemel". Voor mij is de boodschap van Mozes (de wet) en Elia (de profeten) over wat de gevolgen zouden zijn wanneer "Jeruzalem" zich niet zou bekeren op hun boodschap, net als dat de boodschap van Jezus en Johannes de Doper dezelfde boodschap voor "Jeruzalem" hadden, eigenlijk het belangrijkste van de boodschap in Op. 11.

Er moet ook altijd iets blijven om "de nek over te breken" wat begrip betreft 😊.

Zoals je weet geloof ik dat zowel de opstanding van de rechtvaardigen ten leven als de opstanding van de onrechtvaardigen ten oordeel op dezelfde toekomstige laatste dag, de oordeelsdag, zal plaatsvinden 😊.

Hartelijke groet,

De verzegeling met het onderpand, de heilige geest volgens Ef. 1:13-14, is alvast een vooruitbetaling van de erfenis, en verzekert dat de rest van de erfenis ook wordt gegeven (wanneer men volhardt en in de overwinning blijft tot het einde, of dat nu het sterven is, of bij de wederkomst en het oordeel).

Inderdaad is het hogepriesterlijk gebed heel verhelderend.

Voor velen is er echter de vraag na het exit bij de JG wát de erfenis is en wáár. Vandaar dat ik dit topic plaatste. Zoals je misschien weet geloven de JG dat het NT voornamelijk voor de "144.000 gezalfden" is geschreven. En de z.g. "grote schare andere schapen" ontvangen bij het tot geloof komen en de doop volgens de JG leer NIET de inwonende heilige geest (Joh. 14:23; 16:12-15; Hand. 2:17-18, 36-40).

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Geloof je dat iemand die tot geloof is gekomen en in Christus gedoopt/overgezet is, automatisch de heilige geest van het zoonschap ontvangt, of moet zo iemand daarom expliciet aan God/Jezus vragen?

Ik vraag dit omdat jij het hebt over "mag vragen aan de Vader/GOD/Allerhoogst om verzegeld te worden met de Heilige Geest." Ik weet dat Jezus in Lukas 11:13 spreekt over het bidden om de heilige geest. Is de doop die kennelijk betrokken is bij het verkrijgen van de heilige geest (Hand. 2:38-39), ook niet een vraag om een goed geweten (1 Petr. 3:21), iets wat ook door de werking van de heilige geest wordt verkregen door wedergeboorte (Joh. 3:5-8)?

Ik geloof meer dat de geest wordt gegeven bij het tot geloof komen in Jezus als de door God gezonden gezalfde koning en verlosser van in de 1e plaats Israël, en daarop volgend de overige volken (eerst de Jood, en ook de Griek), zoals ook uit het gehele NT-ische verslag blijkt. Zonder geest kan men nl. niet groeien, want de werking van de geest en de toelating van de leiding van de geest zorgt er m.i. voor DAT men groeit in het geloof en in het begrip der dingen.

Dat betekent niet dat de gelovige, terwijl hij de geest heeft, niet meer KAN zondigen, maar dat hij niet uit gewoonte meer zondigt en niet meer "in zonde leeft" . Zondigen wordt een uitzondering i.p.v. de regel, zoals ook uit de brieven van Johannes blijkt, waar zowel over "zonde beoefenen" als over "een zonde begaan" wordt gesproken. Dat men wel degelijk kán zondigen terwijl men de geest heeft, blijkt m.i. ook uit wat Paulus in Gal. 5:13-6:4.

Over de wedergeboorte kunnen we nog wel een andere keer spreken.

In Vrede,

In Op. 7 staat dat de "144.000" UIT de 12 stammen van de zonen van Israël komen. Het gaat daarom kennelijk niet over alle Israëlieten die ooit geboren zijn in de 12 stammen, maar over een gedeelte.

In Op. 14 wordt dan gezegd wie die 144.000 zijn, nl. dat ze het Lam, Jezus de gezalfde dus, volgen. Daaruit blijkt, omdat niet alle Israëlieten die ooit geboren zijn, dat het net als in Op. 7 een bepaald gedeelte van Israël is. Het zijn Israëlieten die Jezus hebben aangenomen, anders gezegd die in Jezus geloven als Israëls Messias, door God gegeven (Hand 13:30-41; Rom. 11).

Omdat deze Israëlieten Gods geest hebben ontvangen en in Jezus geloven als de door God gegeven gezalfde koning van Israël, zijn ze Israëlieten "naar de geest" en niet meer "naar de letter" (2 Kor. 3).

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Naast de gelovigen uit Israël in Jezus als de gezalfde koning van Israël, is God ook op zoek naar mensen uit de volken rondom Israël. Degenen uit die overige volken die Jezus eveneens aannemen als de koning van Israël en hem dus erkennen, mogen deel krijgen aan het burgerrecht en de beloften aan dat deel van Israël wat gelooft in Jezus en worden samen met de gelovigen uit Israël een koninklijk priesterschap en een heilige/afgezonderde natie voor God om gedurende hun leven de grote daden van God te verkondigen (Efeze 2; 1 Petr. 2).

Al hetgeen Jezus zowel als de apostelen en verdere schrijvers van het NT verkondigen, komt neer op een nieuw volk met een nieuwe koning en een nieuw verbond en met de wet van het geloof wat redt van de eeuwige dood (het Abrahamitisch verbond), zonder de werken van de wet die door Mozes werd bemiddeld op Sinaï (Gal. 4:21 - 5:1). Door de wet van Mozes werd men niet gered. Dat kon slechts als men deze voor 100 % volmaakt hield en navolgde, en dat is voor een onvolmaakt mens niet mogelijk. De wet van Mozes had ten einddoel om op Jezus te wijzen die de wet van Mozes WEL voor 100 % volledig kon houden/hield en daardoor de gevolgen van de wet, de dood, te niet heeft gedaan, en degenen die pleiten in geloof op het volmaak houden van de wet door Jezus, daardoor te kunnen redden door de wet van het geloof buiten de wet van zonde en dood (Rom. 3:23-31).

Door de wet van het geloof waardoor gerechtigheid en rechtvaardigverklaring werd verkregen, werd de wet van zonde en dood zowel bevestigd (nl. dat deze wet slechts de zonden en de dood liet zien zonder er als zondaar ooit door en uit gered te kunnen worden) als buiten werking gesteld door het werk van Christus, doordat de (eeuwige) dood voor degenen die in Jezus geloofden en geloven, werd opgeheven. De reden om ter dood te moeten worden gebracht volgens de wet van de zonde en de daarop volgende dood, werd opgeheven en weggedaan door de wet van het geloof in de plaatsvervangende dood die Jezus voor zondaars onderging (Rom. 10).

De hoop is op wat God beloofd heeft aan Abraham en aan zijn nakomeling Jezus die als het Zaad van Abraham wordt geïdentificeerd, en men zal als gelovige in dat Zaad, Jezus dus, tevens gezegend worden met de vervulling van de landbelofte aan Abraham (Gal. 3:15 - 4:7).

De roeping tot het volk Israël en de overige volken om te geloven zoals Abraham in het vertrouwen dat God alle beloften die ooit geuit zijn door God, is van God in de hemel afkomstig. Het is een hoop die God gegeven heeft en die door Jezus wordt verwezenlijkt aan allen die geloven zoals Abraham, nl. dat God hoe dan ook op een wonderbaarlijke wijze zorgt voor een erfgenaam en voor een plaats om te wonen voor altijd, en dat men niet meer moet zwerven in tenten, maar

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

dat men wonen zal in een "stad" die tevens als een vaderland dient en die door God wordt verschaft (2 Kor. 1:18-22; 5:16-21; Hebr. 11:8-19).

Voor wat het waard is,

Ik zie dat er niet meer over mensen wordt geregeerd, daar ieder mens die de opstanding ten leven heeft mogen smaken, niet meer zondig is en door Gods geest zowel lichamelijk als geestelijk en wat het gebruik van de menselijke geest betreft, nieuw is gemaakt met de gehele aardse schepping (Rom. 8).

Dan gaat het niet meer over een roeping, maar over de vervulling en de invulling van de roeping die bestaat zoals Adam en Eva die ontvingen, nl. het heersen over de schepping op aarde. Dat betekent niet gaan zitten duimendraaien en lekker over andere mensen heersen. Dat is nooit de bedoeling van God geweest in het begin en zal in de nieuwe situatie waarbij men onsterfelijk en onverderfelijk is, niet zo zijn. Er is weer harmonie met elkaar en met de omringende schepping.

Jezus zegt in Lukas 22:24-30 dat het nooit de bedoeling mag zijn dat de één over de ander heerst, nu niet, en ook niet in de nieuwe schepping. Slechts bij het oordeel waarbij duidelijk wordt wie zonen/dochteren Gods zijn is er de vergelijking van gelovige en ongelovige, waarbij er b.v. van zowel Noach als van de koningin van het zuiden als van de inwoners van Ninevé zichtbaar wordt dat men in dezelfde leefomstandigheden toch ziet dat de één gelooft en de ander niet gelooft, en op grond daarvan geoordeeld wordt.

Wat ik zie is dan niet dat de christenen slechts zullen heersen in en over de nieuwe schepping, maar de gelovigen in het algemeen, en wel over de niet-menselijke schepselen (Gen. 1:26 en 28 vergeleken met Mat. 25:34). Daarbij heb ik ook Op. 5:9-10 in gedachten waarbij gelovigen over de aarde regeren op aarde als waren zij koninklijke priesters in Gods tempel die dan bestaat uit de herschappen aarde om God voor eeuwig te dienen zonder dat men over elkaar heerst. Dat is de uiteindelijke bestemming die door het werk van het Lam Christus Jezus, mogelijk is gemaakt, de nieuwe door vernieuwing herschappen schepping waar de kennis des Heren zo diep en veelomvattend zal zijn als de diepten der zee (Jes. 11:9 en context).

Voor mij is er dus eerst de symbolische "1000-jarige oordeelsdag" en dan het eeuwige koningschap van Mat. 25:34.

Maar goed, ieder z'n gedachten 😊.

God wou al geen koning bij Israël maar een vredig samenleven. Ik geloof dat de situatie heel anders zal zijn dan dat deze nu is met hiërarchieën, maar ook denk ik dat we ons geen voorstelling kunnen maken hoe het in werkelijkheid zal gaan. In ieder geval had de regering van Adam en Eva zoals die bedoeld was, kennelijk niet ten doel om over mensen te heersen (Gen. 1:26 en 28). Het is een

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

koningschap van en voor iedereen in ieder geval zoals Jezus zegt in Mat. 25:34, en verder laat ik het in het midden 😊

Ik kan me, nu je dit zegt, best voorstellen dat er werk moet worden gedaan. Maar waaruit dat bestaat en of we met paard en wagen of met auto's rijden en of er steden zijn of slechts plattelandsgebieden met ieder zijn eigen huisje met land, enz. heeft, laat ik in het midden. Gelijkenissen hebben meestal ten doel één punt te benadrukken, en wat dan die "steden" betreft, voor mij gaat het daar niet over, maar dat het gaat in het heden dat we moeten "woekeren" met onze talenten ten behoeve van onze medegelovigen, net als die medegelovigen dat ten behoeve van ons hebben te doen, dus de verantwoordelijkheid over iets wat je ontvangen hebt, ook dragen en goed uitvoeren. Dat is met de talenten en de ponden en de werkers in het huis van de Heer, enz. Alles in het heden tussen komst en wederkomst 😊 m.i.

En verder zie ik het wel.

In de twee gelijkenissen staat in de laatste zin een samenvatting of conclusie, nl. "alzo zullen de laatsten de eersten en de eersten de laatsten zijn" (zie ook Mat. 19:30; Markus 10:31 en Lukas 13:30) en "velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren" (zie ook Mat. 8:5-13; Lukas 13:22-30).

De uitverkorenen waren kennelijk het volk Israël. Dezen waren van zichzelf overtuigd dat zij op grond van hun afstamming recht hadden op de vervulling van de beloften aan Abraham en dan ook nog slechts zij alleen. Jezus laat echter zien dat hij "in de eerste plaats" naar de verloren en verstrooide stammen van Israël was gezonden, maarrrrrr dat er meer zouden worden uitgenodigd/geroepen naast de geroepenen en uitgenodigden van Israël. Dat blijkt ook uit de overige tekstgedeelten die ik noem. Israël had het niet op met de heidenen, en al helemaal niet dat ze hun erfenis met hen zouden moeten delen. En daarom morden ze ook en trokken zich niets aan van de roeping en uitnodiging die door Jezus en de uitgezondenen die door Jezus naar de steden van Israël werden gezonden om uit te nodigen om in het nieuwe koninkrijk te komen.

Daarom zegt Jezus in zijn conclusies ook dat er velen zijn geroepen, maar weinig uitgekozen uit het Israël van zijn tijd. Daarom werden er dienstknechten uitgezonden om overal waar maar mogelijk was, mensen uit te nodigen om te komen tot het bruiloftsmaal. En daar stoten de Israëlieten zich ook weer aan, daar ZIJ immers het nageslacht van Abraham waren

Het is net zo zoals in Joh. 10:16 staat, nl. dat de kudde van Jezus als herder schapen bevat die uit Israël komen, maar ook uit de overige volken. En daar wordt in de brieven van Paulus en Petrus ook druk over gesproken, nl. dat de twee groepen één groep zullen zijn, nl. allen die het geloof hebben zoals Abraham, zonder werken der wet, en door de wet van het geloof. En ook komt naar voren in de gelijkenissen die jij aanhaalt en ook die ik er bij betrek, dat allen dezelfde erfenis, beloning of loon ontvangen, of ze nu het eerst kwamen of als laatste. Het gaat er om dat men de "baas", de "koning" en "de erfgenaam"

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

accepteert en dat HIJ bepaalt wie waardig is het koninkrijk binnen te gaan en niet de arbeiders of de genodigden of de schapen, enz.

Degenen van Israël en degenen van de omliggende volken die Jezus' uitnodiging accepteren en komen tot hem, die zullen gezamenlijk "aanliggen in het koninkrijk wat vanuit de hemel gegeven wordt" en door de hemel, door de Vader van de erfgenaam en bruidegom Jezus wordt bepaald.

Voor wat het waard is

Wie zijn dan die afbrekers of die machten volgens jou? Is dat dan het menselijke "ik" of de eigengereidheid van de mens? Want je gelooft niet in kwade machten zoals de satan met zijn demonen.

In het parallelisme in Ps. 104:35 zie ik dat de zondaren de goddelozen zijn. Parallelismen komen veel voor in de Psalmen en laten met twee regels onder elkaar zien wat er op verschillende manieren over hetzelfde feit of over dezelfde personen gezegd kan worden.

Zonde is o.a. het missen van een doel. Het zondigen wordt méér door het geven van wetten die duidelijk maken wat volgens GOD zonde is, en die dan overtreden worden (Rom. 5:13 en 20). Daardoor werden zonden duidelijk van de mensen aan wie die wetten zijn gegeven/opgelegd, ook in het geval van Adam en Eva. Ook zij kregen een gebod, een wet waarbij werd gezegd dat zij iets niet mochten doen. Deden zij dat wel dan stond daar de doodstraf op.

De zonden worden naar mijn mening, bijbels gezien, weggedaan door God wegens het geloof in Christus die gestorven is om de gevolgen van de zonde, de eeuwige dood, weg te nemen voor degenen die geloven in het werk van Jezus. En daardoor zijn er dan geen zondaars meer omdat hun bericht van zonden is weggewist.

Hoe zie jij dan Mat. 13:36-43 en vooral de verzen 40-43?

Voor wat het waard is 😊.

Tegenwoordig zeggen we inderdaad dat als we per ongeluk of opzettelijk een dure mooie jurk vernielen, dat dit "zonde" is, jammer is van zo'n dure jurk, jammer van het geld dat we er voor betaald hebben. De jurk heeft haar doel gemist, nl. dat men het aan kon trekken om b.v. "te pronken" met die dure mooie jurk.

Omdat de mens zondigde, een gebod overtrad, leeft hij niet eeuwig. En omdat we niet aan de maatstaf voldoen zondigen we tegen de maatstaf.

De eerste mensen mochten iets NIET doen, maar omdat ze dat wel deden, was het resultaat dat ze niet kregen wat de bedoeling was. En dat is zonde, jammer voor zichzelf en voor hun nakomelingen 😞.

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Mijn idee, voor wat het waard is 😊.

In het kort gezegd geloof ik niet dat men eerst ZELF zichzelf zo ongeveer volmaakt moet hebben gemaakt om de heilige geest te kunnen en mogen ontvangen. De werking van de heilige geest is naar mijn mening juist nodig in het christenleven om van baby tot volwassene te kunnen groeien in het geloof.

Uit wat er over het geven van de heilige geest wordt gezegd, blijkt m.i. dat dit te maken heeft met tot geloof komen, bekering en doop (Efeze 1:13-14; Hand. 2:38-39). Er waren inderdaad uitzonderingen zoals je ook aanhaalde van b.v. Hand. 8 waar staat dat in Samaria de geest nog over niemand van hen was gekomen, dit terwijl de heilige geest aan Cornelius werd gegeven nog voordat hij gedoopt werd. Dus er waren verschillen.

Uit Efeze 1:13-14 lijkt het zo te zijn dat het tot geloof komen automatisch tot gevolg heeft dat men de heilige geest ontvangt, iets wat ook in Hand. 2:38-39 wordt gezegd.

Ik geloof wel dat de heilige geest steeds bezig is om mensen (de mensenwereld) te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel, kennelijk door het horen van de prediking daarvan door het verkondigen van het evangelie door Jezus' volgelingen (Joh. 16:5-11).

Als we 1 Pet. 3:21 in het Grieks lezen dan zien we daar verschillende zaken, nl. een soort overeenkomst tussen God en de dopeling. De dopeling komt tot God en God vraagt of de dopeling akkoord gaat met Gods voorwaarden. Daarop zegt de dopeling door de doop JA, wat tevens ook m.i. de bede is om de heilige geest en een goed geweten daarbij. En dan geeft God de dopeling de heilige geest, wat een vooruitbetaling, de arrabôn, Strong nr. 728, is op het geheel van in dit geval de erfenis.

Het gebruik van de woorden Strong nr. 1905 eperôtaô en Strong nr. 1906 eperôtêma door Petrus laten dat zien. De Bijbelvertaler William Barclay laat dat o.a. zien in zijn studiebijbel "The Daily Study Bible" over de eerste Petrusbrief.

Maar of je dat aanneemt moet je zelf maar beoordelen.

Misschien ervaar jij wel ten aanzien van mij hetzelfde wat ik van jou zeg. Misschien laat ik het voorkomen alsof ik ook alles al weet. Laat ik dit nog zeggen: Ik heb over veel zaken wel een mening, maar ben er niet altijd zeker van en probeer daarom van anderen door vragen te stellen, iets te ontlokken waar ik wat aan heb als antwoord. En als ik denk dat het antwoord niet strookt met wat de bijbel zegt, dan probeer ik mijn visie op de zaak nogmaals te beredeneren. Vandaar dus dat ik zoveel probeer te beredeneren, iets waar jij kennelijk een hekel aan hebt, en daarom is het beter dat ik stop met te reageren op jou schrijfsels.

De uitdrukkingen "aardse hoop" en "hemelse hoop" en "hemelse roeping", waar komen die vandaan?

Laatst bijgewerkt 17-06-2018

Dank voor je bericht. Ook ik heb duidelijke teksten gebruikt en beargumenteerd, dus ik geloof dat het inderdaad beter is dat ik niets meer schrijf aan jou, want je weet immers alles al en als iemand iets schrijft waar je het niet mee eens bent, dan doe je net of het een soort aanval op je uitleg is, terwijl het bedoeld is als iets wat aanvulling geeft. Het voorbeeld van wat 1 Petr. 3:21 zegt in het Grieks wat je kennelijk geen sikkepit interesseert, en aanhalingen uit iets wat je ook al overbodig vindt, zegt genoeg.

Ik heb veel geleerd door ook naar wat anderen schrijven te kijken en te luisteren. Jij ook zeg jij (je hebt net als ik kennelijk een zeer grote bibliotheek). En we verschillen van mening in zo ongeveer alles wat we aan elkaar schrijven.

Ik zie dus niet het nut meer om "lange verhalen" op te hangen om iets te beredeneren.

Het ga je goed, broeder. Een dialoog gaat niet waarin men elkander met tact respecteert.

Het is toch jou bekend dat een gelijkenis slechts gaat over meestal één punt om iets duidelijk te maken. Het is duidelijk dat het kaf ergens toe dient, maar uiteindelijk wordt het niet meer gebruikt ten goede, terwijl het koren wél wordt gebruikt ten goede. Het kaf is niet het koren, en het gaat om het koren uiteindelijk.

Ik begrijp wel dat je zo uitlegt zoals je uitlegt, maar dat was niet het punt waar het om ging. Er wordt niet gezegd dat zowel het kaf als het koren zou worden behouden.

Maar iemand die in de alverzoening gelooft (ik weet niet meer of jij dat gelooft, ik dacht Verser wel), maakt het zo dat beiden worden behouden.

Als beiden worden behouden, wat is dan het punt van de gelijkenis geweest? Dan is er toch geen punt gemaakt door Johannes de Doper in Mat. 3:7-12 en Lukas 3:15-17? En wat Johannes zegt in die tekstgedeelten, is ook gebeurd. Jezus heeft gedoopt met heilige geest met Pinksteren, en met echt vuur in 70 na Chr. met de verwoesting door vuur van Jeruzalem en de tempel. De waarschuwing die Johannes gaf aan degenen die bij hem kwamen, was dat ze zich moesten bekeren om behouden te kunnen worden, en niet dat het er niet toe deed of je nu koren of kaf was omdat het toch wel allemaal goed kwam met iedereen daar in Jeruzalem. De feiten tonen dat slechts een handjevol behouden werden, en de rest "zat op de blaren" vanwege dat ze geen vruchten voortbrachten die bij berouw pasten (Lukas 3:3-9).

Maar zoals altijd, ieder z'n gedachten 😊.
